

Ponovno je započela bitka na Soči. Neprijatelj je odbijen na cijelom frontu. Od početka bitke zarobljeno 14.000 Talijana.

Ratni izvještaji.

Izvještaj austro-ugarskog glavnog stožera.

Kb. Beč, 29. maja.

Istočno bojište:
Neprijateljska se topnička djelatnost pojačala na mnogim mjestima fronta. U pojedinim odsjecima odbijena su ruska izvišnička odjeljenja.

Talijansko bojište:

Poslije mirnije duhovske nedjelje rasplamtjela se juče bitka na Soči po treći puta. Nove velike neprijateljske navalne bujice bile su najprije uperene opet protiv visina Votice i Svetog Brda (Monte Santo). O podne je započeo talijanski juriš protiv sjevernog krila. On se poslije podne proširio, popraćen prije snažnom topničkom vatrom, na cijelom naprijed spomenutom odsjeku. Mnogostruko je došlo do ogorčene lorbe prsa u prsa, koji su bijesnieli i dalje preko noći. Naročito je žestoka borba bila u opsegu „Kupe 652“.

Naš je front na cijeloj širini željeznom čvrstinom odolijevao svim naprezanjima neprijatelja. Naročito su se istakli pukovi br. 9, 24 i 77. Sjeveroistočno od Gorice oduzeli smo Talijanima kod odbrane jednog od njih pokušavanog prepada 200 zarobljenika.

Južno od Jamiana nasrtavao je neprijatelj juče prije podne ponovno četiri puta protiv naših položaja, kod čega je kraj velikih krvavih gubitaka izgubio još i 15 časnika i 800 vojnika, koje smo zarobili.

Ukupni broj privedenih zarobljenika od početka desete bitke na Soči iznosi 14.500 ljudi.

Iz Koruške i Tirola nema se ništa da javi.

Jugoslavinsko bojište:

Netizmijenjeno.

Načelnik glavnog stožera.

U laži su kratke noge.

Pored rata na bojištu poljanama, vode sporazumne sile još jedan sporedni rat protiv središnjih vlasti. Ova borba, koja kuje svoje oružje u kaljužama moralne pokvarenosti, izbija samo kad i kada na površinu. Ponekad izbije laž, taj vjeran i nepokolebljiv saveznik naših neprijatelja, kao otrovni mjehurić iz močvare protivničke podlosti i kao munja osvjetljuje polje, na kojem sebi dostojni saveznici nastoje, da cijelim arsenalom svojih kleveta, izopačenja i izmišljotina izazove obret sadanlega

raća u svoju korist. Na čelu sviju stupa engleska plaćenička štampa sa zvučnim frazama, proračunano, da zavarava neutralne države. U tom je radu podupire čitav niz propalih eksponezata u Francuskoj, a i u Švajcarskoj, koji ove laži raznose na sve strane svijeta. Osobito „La Serbie“, koja se još uvijek prikazuje kao neko glasilo srpskog naroda, zauzima u stanovitom smislu vrlo simptomatično značenje kao podstrekač onih misli i elemenata, koji zlovoljnim pogledom motre iz Londona one dijelove Balkana, koje su zaposjele središnje vlasti. Za to se ne treba čuditi, ako ova novina svojim čitaocima priča s dana u dan o strahotama, koje vrši vojna uprava u zaposjednutim dijelovima Srbije. Ne iznenadjuje dakle, što ova novina iz dobro informiranog vrela — a svi su klevetnici od uvijek dobro informirani — javlja u svojim stupcima strahote, koje danas vladaju u Srbiji, pa širi lažne vijesti i onda, kada joj je već toliko puta dokazano protivno.

Prije kratkog vremena prenijela je „La Serbie“ vijest londonskog „Timesa“, da je prijašnji srpski ministar predsjednik Jovan Avakumović umro u zarobljeničkom logoru u Nezsideru u Magjarskoj i to na vrlo sraman način. Bivši vođa liberalne stranke vučen je od magjarskih vojnika poslije invazije godine 1915. bos i gđ preko 200 kilometara do Beograda. Poslije toga je interniran. Njegova žena, koja je ostala u Srbiji umrla je takodjer na glas o smrti svojega muža. Ovo nekoliko riječi, strašnih riječi nije naravno bilo dovoljno „La Serbie“ i ona donasa dalje svoje „autentične“ izvještaje. Prema ovim izvještajima nalazio se Avakumović za vrijeme svog interniranja u „uzasnom stanju“. Njegove su haljine bile poderane, lice je više na divljaka, nego na čovjeka i propadao je u najvećoj bijedi. Na kraju svojeg izvještaja pita licemjerno dopisnik, koji su razlozi prisilili austro-ugarske vlasti, da su internirale ovog slabog starca i dozvolile da propadne na takav tragičan način.

Svaki, koji pozna prilike koje vladaju u koncentracionim logorima u monarhiji taj od prvog početka nije vjerovao ovim pričanjima „La Serbie“.

Ali Srbi u Švajcarskoj, kojima su u prvom redu bile posvećene ove publikacije, pa onda i neutralnom inostranstvu, kojima neprijateljska štampa s dana u dan puni uši ovakovim i sličnim strahotama, ipak moraju na kraju krajeva da nešto vjeruju. Nema sumnje, da su i namjerniji barem nešto vjerovali, jer ovakove optužbe ne mogu, da se istaju iz prsti. Medjutim oni, koji su sljepo vjerovali kao i skeptičari začudili se kad će doznati, da bivši srpski ministar predsjednik Jovan Avakumović još i danas živi u Czegledu u Ugarskoj i da je hvala Bogu zdrav. Ovo nam dokazuje jedan zvaničan napis, kojega je „pokojnik“ sam sastavio, napisao i potpisao. Ova Avakumovićeva izjava, koju su kao svjedoci potpisali članovi belgijskoga poslanstva u Srbiji Dušan Mušicki i šabački paroh Pavle Stojanović glasi:

„Izjava, kojom ja potpisani na želju ovdasnjeg zapovjedništva potvrđujem, da sam na 20. januara 1916. godine iz Beograda interniran u Czegled. Iz Beograda putovao sam za Czegled željeznicom pod običajnom stražom, pa sam separiran od drugih zarobljenika dobio stan u oficirskom paviljonu konjičke vojarne, koji se sastoji iz dviju soba. Hrana i stan su dobre.

Postupak od strane vlasti zapovjedništva i stanovništva bio je uvijek human i bezprijekoran. Uživam potpunu slobodu. Za vrijeme mog interniranja nijesam bio nikada ozbiljno bolestan.

Kao najbolji dokaz o mom položaju neka služi, da moja žena i ćerka žive u mirnoj želji, ali ipak dragovoljno zajedno sa mnom od 24. jula 1916. pa sve do danas.

Czegled na 9. maja, 1917.

Jovan Avakumović s. r. ministar predsjednik u penziji.

Kao svjedoci: Dušan Mušicki s. r., činovnik belgijskog poslanstva u Beogradu; Pavle Stojanović s. r., paroh iz Šapca.

Tu je nepotreban svaki dalji komentar. Značajna je sama tehnička nespretnost, kojom „La Serbie“ laže. Ova novina nije se barem ni toliko potrudila, da dozna u kome je gradu interniran narodni mučenik Avakumović. U svojoj smjelosti ili gluposti ova je novina onako po volji navela jedno

naširoko i domačem ognjištu. Gdje plug seljaka obradjuje plodnu zemlju njegovih otaca, ondje vlada radost i zadovoljstvo. Ondje se najbolje zna, koliko vrijedi ta današnja „opaka vojnička uprava“.

Kriza u Ugarskoj.

Kb. Beč, 29. maja.

Njegovo Veličanstvo primilo je danas grofa Ivana Zichy-a i predsjednika magnatskog doma baruna Josika u audijenciju. Grof Zichy izjavio je prije svoje audijencije, da njegova audijencija imade samo informativni karakter. Poslije audijencije nije dao grof Zichy nikakve izjave. Dispozicije odnosno njegovog povratka iz Beča nisu još učinjene.

Irsko pitanje.

Engleska vodi brigu o čitavom svijetu — a smeeće s nama ono, što joj se na domu događa. Dok službeni engleski predstavnici iznose bučne programe o preuodjenju drugih zemalja, dolje Irsko stenje. Engleska na očigled čitava svijeta bez smilovanja proganja irske patriote, a irskoga rođoljuba sir Roggera Casementa ubiju.

Nu Engleska nije smirila ni ugušila Irske time, što je smaknula Casementa. Mučenička krv Casementa radja plodovima: irsko pitanje ne samo da nije sišlo s dnevnoga reda, već je šta više ono danas daleko aktualnije. Kakovo je pak mišljenje irskog naroda, to najbolje dokazuje onomadašnji poslanički izbor u South Longfordu. U izbora je pobijedio kandidat irske nepomirljive stranke Mc Guinness, koji sada odležava tamnicu, jer je odsuđen na tri godine radi sudjelovanja u uskršnjem ustanku 1916. Podlegao je Mc Kenna, kandidat nacionalističke stranke. Londonske novine, dakako, govore o ovom izboru kao o velikom događaju. Čak one novine, koje su uz vladu, ne taje svoga uprepašćenja, te moraju da priznaju, da se sva irska mladost i po tome sva budućnost Irske odvraća od nacionalističke stranke te da pristaje uz stranku Sinn Fein, koja radi o uređenju posvema nezavisne irske republike. „Morning Post“ izjavljuje, da su izbori u South Longfordu svojim glasanjem dokazali, da oni teže za posvemašnjim odvajenjem od Engleske i za uređenjem irske republike. „Times“ veli, da su izbornici u South Longfordu predstavnici popularne stvari mlade irske generacije. „Manchester Guardian“ veli pak, da je pobjeda stranke Sinn Fein u South Longfordu isto što i ozbiljan engleski poraz na ratištu. Porast ove stranke — veli list — ima se zahvaliti nerazboritim mjerama engleske vlade,

Tako izgleda situacija u „siromašnoj, od bezobzirne vojne uprave namučenoj zemlji“. Nasuprot takvih dokumenata mora da otpluče poput slamke u vazduh kuća laži i prevare, oko čije izgradnje se list „Serbie“ sa svojim istomišljenicima muči već od tolikog vremena. Istinski glas Srbije nema namine svoga sjedišta u Ženevi. Slučaj ministarskog predsjednika Avakumovića i švajcarski krčič u domovini nijesu ništa drugo nego bjesomučni izlivi usijanijih glava, koje su izgubile svaku stvarnu vezu sa rodnim svojim krajem. Te činjenice ne može da promijeni ni ona bujica riječi, kojom ti usijanci veličaju svoj patriotizam. Sadašnja Srbija i njezina budućnost živi samo u

vao i neprestano bi govorio, „samo da se što ne desi“. A u učiteljskim sednicama on nas je prosto davio svojom smotrenošću, sumnjanjem i svojim čisto futrološkim kombinacijama u pogledu toga, što se eto mladež u muškoj i ženskoj gimnaziji rdjavo vlada, diže veliku graju u učionicama, — ah, da kako ne dozna za to vlasti — i kad bi se iz drugog razreda isterao Petrov, a iz četvrtog — Jegorov, to bi bilo vrlo dobro. Pa šta mislite? Svojiim uzdisanjem, kukanjem, svojim tamnim naočarima na bledom, majušnom licu, — znate li majušnom licu, kao u trkunicu, — on nas je sve davio i mi smo popušali: smanjivali smo Petrovu i Jegorovu oenu iz vladanja, stavljali smo ih u zatvor i, na kraju krajeva, isterali bismo iz škole i Petrova, i Jegorova.

Imao je čudan običaj da nam dolazi u stanove. Dodje tek kod nekog od nas, pa sedne i čuti, i kao da nešto osmatra. Preseči tako čutečki sa dva, pa ode. To se kod njega zvalo „podržavati“ dobre odnose sa kolegama“. A videlo se da mu je teško bilo da nam dolazi i da kod nas sedi, i dolazio nam je samo stoga, što je to smatrao za svoju drugarsku obaveznu. Mi smo ga se, učitelji, bojali. Čak ga se i direktor bojava. I vidite samo, molim vas, našli su učitelji svet koji voli i ume da misli, ljudi veoma na svom mestu, vaspitani na delima Turgenjeva i Ščedrina, a medjutim, taj čovečuljak, koji je uvek išao u kaljačama i sa amrelom, držao je u rukama svu gimnaziju, čitavih petnaest godina. Ta kakvu gimnaziju! Celu varoš!

Naše dame nisu subotom priredjivale diletantske predstave, a popovi su se bojali da pred njim jedu mrsno i da se kartaju. Pod uticajem takvih ljudi, kao Belikov, za poslednjih deset, petnaest godina u našoj su se varoši počeli bojati svega. Boje se glasno govoriti, boje se slati pisma, upoznavati se, čitati knjige, boje se pomagati sirotinju, učiti nepismene čitati. . . .

Ivan Ivanić, želeći nešto da kaže, nakašlja se, no najpre pripali lulu, pogleda na mesec, i tek tada reče otežuci:

— Da, Misaoni ljudi, ljudi na svom mestu, čitaju i Ščedrina i Turgenjeva, razne tamo Beklove i ostalo, a eto podčinili se, trpeli su. . . . To je baš ono. . . .

— Belikov je živeo u istoj kući, gde i ja, — nastavljaše Burkin: — u istom spratu. Stanovi su nam bili jedan prema drugom, često smo se vidjali, i ja sam znao njegov domaći život. I kod kuće to isto: prostrana domaća hallina, noćna kapa, kapci na prozorima, reze, čitav niz svakoakih zabrana, ograničenja, i, — ah, samo d se što ne desi“. Posna jela škole, a mrsno se ne sme, jer može neko reći da Belikov ne postuje post, i on jedjaše smudja na — maslu, — jelo, koje, istina, nije posno, ali se ne može reći ni da je mrsno. Ženske posluge nije držao iz bojazni, da se o njemu ne misli rdjavo, nego je držao kuvara Atanasija, starca od jedno šezdeset godina, slabo kad treznog i šašavog, koji je nekad bio posilni i znao je nekako kuvati. Taj je Atanasije stajao obično kod vrata, skrštivši ruke, i

Podlistak.

Čehovi: Čovek u futrolu.

Na samom kraju sela Mironosickog, u šupi seoskog kmeta Prokopija, namestili se da prenocē zadocneli lovci. Bilo ih je dvoje: marveni lekar Ivan Ivanić i gimnazijski učitelj Burkin. Ivan Ivanić je imao dosta čudnovato, dvostruko prezime — Čimša-Himalajski, koje mu nikako nije dolikovalo, te su ga u svoj guberniji zvali prosto po imenu i očinstvu; on je živeo blizu varoši, u konjarskom zavodu, i došao je sad u lov, da se nadiše svežeg vazduha. A gimnazijski učitelj Burkin dolazio je svakog leta u goste kod grofova Poltorackih, i već je u ovom kraju bio smatran za svog čoveka.

Nisu spavali. Ivan Ivanić visok, koštunjav starac sa dugim brkovima, sedeo je s polja na ulazu i pušio na lulu; osvetljavaše ga mesec. Burkin je ležao unutra na senu, i nije se video u mraku. Pričali su razne povesti. Izmedju ostaloga, govorili su o tome, kako žena kmetova, Mavra, žena zdrava i ne glupa, celog svog veka nije bila dalje od svog sela, nikad nije videla varoši, ni železnice, a poslednjih je deset godina neprestano sedela iza peći, i samo je noću izlazila na ulicu. — Pa šta je tu čudnovato! — reče Burkin. — Na ovom svetu ima ne malo ljudi, usamljenih po naravi, koji se, kao pustinjač ili puž, trude da udju u

svoju ljušturu. Možda je tu pojava atavizma, povraćaj onom vremenu, kada predak današnjeg čoveka još nije bio društvena životinja, te je živeo usamljeno u svojoj jazbini, a možda je to prosto jedna od raznih vrsta čovečjeg karaktera, — ko zna? Ja nisam prirodnijak, i nije moj posao da se dotičem sličnih pitanja; ja samo hoću da kažem da takve ličnosti, kao Mavra, nisu reka pojava. U ostalom, da ne tražimo daleko, pre jedno dva meseca umro je u našoj varoši neki Belikov, učitelj grčkog jezika, moj kolega. Vi ste o njemu slušali, naravno. On je naročito upadao u oči tim, što je uvek, čak i kad je vrlo lepo vreme, izlazio u varoš u kaljačama i sa kišobranom, i neizostavno u topлом gornjem kaputu, koji beše fatom postavljen. I kišobran mu je uvek bio u navlaci, i sat u navlaci od sure čupave kožice, i kad bi vadilo perorez, da zarezhe pisaljku, to bi mu i perorez bio u navlaci; i lice kao da mu beše u navlaci, jer ga je krio u podignut okovratnik. On je nosio tamne naočari, vunenou podkošulju, u uši je metao pamuk, a, kad bi sedao u fijaker, naredilo bi da se podigne krov. Jednom reči, kod tog se čoveka opažala stalna i neodoljiva težnja da okruži samoga sebe nekom ljuskom, da sebi stvori, tako reći, futrolu, koja bi ga usamlja, zaštitila od spoljašnjih uticaja. Stvarni život ga je razdraživao i strasio, držao ga je u stalnom uznemirenju; i možda za to, a i da opravda tu svoju bojažljivost, svoju odvratnost prema onom što postoji, on je uvek hvalio prošlost i ono čega

nikad nije bilo; a stari jezici, koje je on predavao, bili su za njega u samoj stvari isto što i kaljače i kišobran — zaklon, pod koji se on krio od stvarnog života.

— O, kako je zvučao, kako je divan grčki jezik! — govorio bi on sav blažen; i, kao za dokaz svojih reči, zažmlirivši jednim okom i podigavši prst, izgovarao bi: — Antropos!“

I misao je svoju Belikov gledao da sakrije u futrolu. Za njega su bili jasni samo zvanični raspisi i oni članci u novinama, u kojima se što zabranjivalo. Kad se u raspisu zabranjivalo učenicima izlaziti na ulicu posle devet sati u večē, ili se u nekakvom članku zabranjivala telesna ljubav, to je bilo za njega jasno, odredjeno; zabranjeno je — i svršena stvar. A u odobrenju i dozvoli krio se za njega uvek sumnjiv element, nešto neizgovoreno do kraja i nejasno. Kad bi policijska vlast odobrila osnivanje diletantskog pozorišnog društva, ili čitaonice, ili čajdžinica, on bi mahao glavom i govorio polako:

— Ono, naravno, tako je — tako je, sve je to lepo i krasno, ali samo. . . da se što ne desi.

Raznovrsna narušavanja, uklanjanja, odstupanja od pravila dovodila bi ga u nerasploženje, premda, rekao bi čovek, šta se to njega tiče? Ako bi ko od kolega zakasnio u crkvu na molebstvije, ili bi se čull kakvi glasovi o ma kakvom nestašluku gimnazista, ili bi videli neku klasnu učiteljicu kasno u večē sa oficirom, on se veoma uznemiravao. Grčka reč, znači: čovek.

Može se početi da provodi nakon ugušenja dublinskog ustanka. To sili englesku vladu, da u Irskoj drži čete, koje bi inače mogla da upotrijebi u Francuskoj. Porast stranke Sinn Fein šteti moralnom položaju Engleske te joj ne dozvoljuje, da neprijateljska kazuje, šta je došlo za unutrašnje im prilike, jer se engleska ne vladu prama Irskoj kako treba i kako drugima na strani preporučuje. Povrh toga neriješeno irsko pitanje, koje je najveće političko pitanje u ovom ratu, šteti engleskom položaju u Americi.

Engleska je vlada kanila, da irsko pitanje riješi na taj način, da ulstersko područje ostane i nadalje u dosadašnjoj vezi s Engleskom, dočim da ostali krajevi Irse dobiju autonomiju (homerule), i to onako, kako to traži irska nacionalistička stranka pod Redmondom. Protiv ovog namna je nedavno prosvjedovalo osamnaest rimo-katoličkih biskupa, tri protestantska biskupa irske crkve te mnogo predsjednika grofovskih vijeća, izjavivši se svi protiv svake diobe Irse. U ovom se prosvjedu među ostalim veli: Svakom se Irca bilo koje vjeroispovijesti, svakog razreda i svake stranke, para srce od boli, kada i pomisli, da bi se Irka mogla razdijeliti i raskomadati kao nova Poljska. Ovaj je prosvjedni manifest mnogo djelovao i na izbor u South Longfordu.

Engleska je vlada u velikom škripcu radi neriješenog irskog pitanja, a to se vidi i po tome, što je ministar predsjednik Lloyd George pred nedjelju dana u poslaničkoj kući o irskom pitanju rekao ovo: „Svima je nesretnim pokušajima za rješavanje irskog pitanja zajedničko to, što je te pokušaje preduzimala engleska vlada. S toga je kabinet zaključio, da pozove Irce, da oni sami učine predloge. Dosada je inicijativu davala Engleska, dočim je Irka vodila kritiku. Kada se Irce suoče sami s ovim problemom, onda će uvidjeti zapreke i teškoće. Vlada predlaže, da se Irka misli, kakovu bi formu vlade sama odabrala. Ovakav je pokušaj uspio u Kanadi, južnoj Africi i u Australiji, pa se može računati, da će se ovo moći učiniti i u Irskoj“. S toga Lloyd George predlaže, da se u ime kraljevo što prije sazove irski konvent, koji bi imao engleskoj vladi i parlamentu da predloži ustav za vladu Irke u okviru britanske države. U ovom bi konventu imali biti zastupani svi irski staleži, a i predstavnici stranke Sinn Fein tako, da konvent bude potpuna slika svih struja u Irskoj. Predstavnici bi imali da izabiru pojedina tijela i skupine, a gdje je to nemoguće, onda bi se imala poduzeti druga sredstva. Predsjednika bi konventu morao imenovati kralj, te će engleska vlada nastojati, da dobije zakonsku snagu ono, što ovaj konvent uglavi o irskom ustavu. Rasprave bi konventa morale biti tajne. Konvent bi se imao što prije sazvati.

Već ovaj sam predlog Lloyda Georgea pokazuje, da je irsko pitanje Engleskoj dogorjelo do nokata. Engleska, koja je pošla na „oslobodjavanje“ svijeta — kako to ona govori tek da obsjeni lakovjerne — nije ni trebala da raspiruje rata, jer je i bez ovog rata mogla da udovolji Ircima te svojim saveznicima da učini silne gubitke u krvi i u imanju.

Ruski haos.

Uklanjanje Izvoljskog i Sazonova iz diplomatske službe.
(Naročiti brzojav „Beogradskih Novina“.)
Frankfurt, 29. maja,
„Frankfurter Zeitung“ javlja iz Stockholma: Kako „Dien“ javlja, odluka o otpuštanju Izvoljskog iz diplomatske službe pala je 21. maja. Njega će zamijeniti Makliakov. — U spisku kandidata za poslanička mjesta u inostranstvu, koji je Miljukov sastavio, izvršene su velike izmjene. Pozudano je, da Sazonov neće nikad više biti poslanik.

Uvek bi mrdliao jedno te jedno, sa dubokim uzdahom:
— Mnogo ih se, brate, nakutilo! Spavača soba Belikovljeva beše mala, kao fjoka, postelja mu beše sa zatorom. Kad bi legao da spava, on bi se pokrivaio preko glave; bila je vrućina, zapara, u zatvorena vrata udarao je vetar, u peći se čuo fijuk; čuli su se uzdasi iz kurne, uzdasi zloslutni...
I njemu je bilo strašno pod pokrivačem. On se bojao da se što ne desi, da ga Atanasije ne zakolje, da se ne uvuku lopovi, a zatim bi celu noć nemirno sanjao, a iz jutra, kad bismo zajedno išli u gimnaziju, on bi bio dosadan, bleđ, i videlo se da je nemirna i puna djačke vreve gimnazija, u koju je on išao, bila strašna i odvratna svem biću njegovom i da je njemu, po prirodni samoživom čoveku, teško bilo ići pored mene.

— Kod nas sviše mnogo larmaju po učionicama, — govorio je on, kao trudeći se da nađe objašnjenja svom teškom osećanju. — To je strašno!
I taj čovek u futrolu, taj nastavnik grčkog jezika, pomislite samo, u malo što se nije oženio!
Ivan Ivanjić se brzo osvrnu prema unutrašnjosti šupe i reče pripovedaču:
— Salite se!
— Da, u malo što se nije oženio. Nekako u to doba postave kod nas novog nastavnika istorije i geografije, nekog Kovaljenka, Mihaila Saviča, Malorusa. On dodje ne sam, no sa sestrom Varinikom. On mlad, visok, crnomasni, sa ogromnim rukama, i po licu mu vidili da govori u basu, i doista, glas

Rusija još uvijek pod kontrolom sporazumnih sila.

(Naročiti brzojav „Beogradskih Novina“.)
Ženeva, 29. maja,
Jedna diplomatska ličnost, koja je ovih dana prispijela ovdama iz Rusije, priča ove pojedinosti o nastojavanju četvornog sporazuma da kontrolirše unutrašnje stvari u Rusiji i da ih uputi po svojoj volji.
U svima većim gradovima Rusije rade komisije, koje su sastavljene iz po jednog engleskog, francuskog, talijanskog i ruskog časnika. Te komisije pregledaju putne isprave svih lica, koja odlaze iz Rusije. Samo je ta komisija ovlašćena da izdaje uredne putne isprave. Razumije se po sebi, da se putni listovi izdaju samo onim licima, koja su naklonjena četvornom sporazumu i pristalce su rata.

Carson o ruskoj revoluciji.
(Naročiti brzojav „Beogradskih Novina“.)
Berlin, 29. maja,
„Vossische Zeitung“ javlja iz Amsterdama: U svome govoru na doručku u Londonu rekao je Carson: Do ruske je revolucije došlo, jer je narod stekao uvjerenje, da se stvarna mora nalaziti u rukama naroda, koji se bori. Šta će na mjesto stare vladavine doći, to leži još u Božjoj ruci. I ako mi revoluciju u mnogom pogledu sažaljevamo, ipak je ona bila jedna potreba. Revolucija je imala svoga uticaja i na englesku državu, Carson je rekao, da kralj Engleske nikad nije izvršio sjedio na prijestolu, nego li sada.

Pooštreno opasno stanje u Moskvi.
(Naročiti brzojav „Beogradskih Novina“.)
Karlsruhe, 29. maja,
Kako pariški „Journal“ javlja, nad moskovskim vojnim okrugom pooštreno je 22. maja opasno stanje iz do sad nepoznatih uzroka.

Protiv zasebnog mira.
Kb. Stockholm, 29. maja,
Petrogradski brzojavni ured javlja: Kongres seljačkih zastupnika donio je skoro jednoglasnu odluku, kojom se izjavljuje, da pod imenom naoružanog mira poznato staro stanje mora nestati i da kongres, pošto borba za pravedni mir može biti samo međunarodna, odbija svaku misao o zasebnom miru. Odluka se završuje pokličen na seljake, koji se u vojsci nalaze, da budu prožeti načelima slobodne discipline i brane do krajnjih granica revolucionarnu Rusiju.

Odluke časničkog kongresa.
(Naročiti brzojav „Beograd. Novina“.)
Petrograd, 29. maja,
Kongres časničkih zastupnika je sa 265 protiv 246 glasova donio odluku, u kojoj se veli: Pošto sreća otadžbine zahtijeva, da se stave u službu sve snage zemlje, to kongres poziva sve časnike ruske, da revolucionarnim vojnicima i radnicima pruže bratsku ruku, pa da jednodušno izvrste slobodu, koja je revolucijom izvojevana. Jednovremeno kongres poziva imućnije redove, da u ovom teškom vremenu zaborave svoje lične interese i da potpognu sadašnju privremenu vladu, i pomognu joj, da zemlju dovede do ustavotvorne skupštine. Kongres je oduševljeno pozdravio dnevnju zapovijest ministra vojnog Kerenškog o ofenzivi.

Za objavljivanje tajnih ugovora.
Kb. Kopenhagen, 28. maja,
„Extra blade“ javlja iz Stockholma: Petrogradski savjet radnika i vojnika je sa 340 protiv 46 glasova primio predlog, da vlada objavi tajne ugovore sa saveznicima.

Borba protiv koalicionne vlade.

Kb. Köln, 27. maja,
Stockholmski dopisnik „Kölnische Zeitung“ — a javlja: Petrogradske vijesti javljaju, da koalicionna vlada ne može biti duga vijeka.
Računa se, da će se kabinet uskoro ponovo rekonstruisati, i to pojačavanjem socijalista i istupanjem gradjanskih elemenata.

Umjereni socijalni demokrate za pojačanje borbene djelatnosti vojske.
Kb. Stockholm, 28. maja,
„Svenska Dagbladet“ javlja iz Haparanda, da su umjereni socijaldemokrate i grupa Menešvikovi u Petrogradu rezolucijom riješile, da demokracija svim sredstvima potpomaže pojačanje borbene djelatnosti vojske i da sudjeluje u odbrani spoljne opasnosti. Drugom se rezolucijom osudjuje bratimljenje na frontu, koje ne bi moglo dovesti do mira nego do propasti Rusije.

Pokret za mir.
Vijećanje austrijskih delegata na stockholmskoj konferenciji.
Kb. Budimpešta, 29. maja,
„Az Est“ javlja iz Stockholma: Austrijski su delegati vijećali međusobno u petak i u subotu o tome, da zauzmu jedno jedinstveno stanovište. Vijećanjima su pribivala i dva bosanska delegata, no oni su međutim otpuvali natrag kući, pošto o jednom nizu pitanja nijesu bili orijentirani. Odbor je postavio najme neka pitanja, na koja bi se moralo iscrpljivo odgovoriti. Austrijanci zauzeli su jedinstveno stajalište u pogledu svih postavljenih pitanja, samo su se njihova mišljenja razilazila u poljskom pitanju. U pogledu Alzacije i Lorene izjavili su, da se može govoriti o eventualnoj graničnoj ispravci u korist Francuske, ali da Alzacija i Lorena u glavnom mora ostati njemačka. Oni su se odlučno izjavili protiv osvajanja sa strane Austrije, ali su bili i odlučno protiv svakog teritorijalnog ustupka u korist Italije. Nakon dvodnevni pregovora otpuvali su svi austrijski delegati izuzevši dr. Adlera, koji će sudjelovati u daljem radu konferencije.

Francuski socijalisti i Stockholmska konferencija.
Kb. Paris, 28. maja,
Danas se sastao narodni savjet socijalističke stranke. Skupštinu je sazvaio stalni upravni odbor, radi odobrenja odluke, da se ni jednom francuskom socijalistu ne izda naredba, da u Stockholmu zastupa stranku. Postoje dva predloga: predlog većine, koji je protivan svakom izašljanju zastupnika, i predlog manjine, da se pod izvjesnim uslovima ide u Stockholmu.

Kb. Paris, 29. maja,
Havasov ured javlja: Nacionalno vijeće francuskih socijalista primilo je jednodušno zaključak, da se otpošlje u Stockholmu jedno izaslanstvo, koje bi u pripravnim vijećanjima zastupalo mišljenje francuskih socijalista u pitanju zajedničkog koraka, da se dodje do mira, koji bi odgovarao temeljnim principima, kako su postavljeni od socijalista i revolucionarne ruske vlade. Isto tako je nacionalno vijeće povjerilo tom izaslanstvu, da stupi u doticaj sa ruskim socijalistima o zahtjevanom sastanku internacionalne. Nacionalno vijeće naglasuje, da se priključuje želji za sastankom internacionalne konferencije te da tu ideju radošno pozdravlja.

Borbe na talijanskom bojištu.
Talijanski vojni kritičari o borbi na Krasu.
(Naročiti brzojav „Beogradskih Novina“.)
Basel, 29. maja,
„Basler Nachrichten“ javlja iz Milana: O talijanskom „uspjehu“ na Krasu, o kome je Cadorna javio, piše vojni kritičar „Secola“: Kakve će posljedice toga napada biti, sada se ne može reći, jer su mnoge činjenice u pitanju. — Vojnom kritičaru „Corriere della Sera“ izgleda umjesno, da se još ništa ne govori o posljedica toga „uspjeha“. — Medjutim vojni kritičar lista „Italia“ pita, šta bi u opšte bilo s četvornim sporazumom, da Italija nije svojim junačkim naporima vezala austro-ugarsku vojsku za svoj front.

Borbe na zapadu.
Odloženo izašljanje portugalskih četa na zapadni front.
Kb. Madrid, 28. maja,
„Debatte“ saznaje iz Lisabona, da se zbog posljednjih događaja za sad mora odustati od izašljanja portugalskih četa na zapadni front. Ukrcavanje trupa, koje je trebalo ovih dana da bude, odloženo je.

„Na susret miru.“

Francuska štampa o položaju.
(Naročiti brzojav „Beograd. Novina“.)
Budimpešta, 29. maja,
„Az Est“ javlja iz Berna: „Oeuvre“ piše u članku pod naslovom „Na susret miru“ ovako: Francuska je ušla u rat, jer je bila saveznička careva i jer je htjela da brani stvar Rusije. Pošto je revolucija oporekla panslavizam i pošto je time rat protiv monarhije izgubio svoju popularnost, to je problem mira postao jasniji. Zapravo su popustili i sad samo zavisi od diplomata, da li se mir bliži. Francuski parlament mora vladi da ukaže put, kojim treba francuski narod da ide. San o Carigradu, gospodovanje Poljskom i protektorat nad slavenskim narodima je postala šimera, na koju ne mora više da se računa. I „Action française“, koja je do sad bila organ ekstremne ratne stranke, veli, da je padom carevim i Miljukovim panslavistička ideja za dugo vrijeme izčezla. Mi se moramo pred tim faktom pokloniti. Između Rusije i monarhije nema više rivaliteta, pošto Rusija nema više interesa na Balkanu. I tako je monarhija opet sebe pribavila slobodu kretanja. Kad Rusija ne vodi ekspanzivnu politiku, onda je dioba Austrije samo prazna pretnja. Austrija može slobodno da radi bez plašne od centrifugalnih sila, a sile sporazuma moraju da podese svoje interese prema novom položaju.

Neograničeni podmornički rat.
Potopljen španjolski brod.
Kb. Madrid, 28. maja,
Ministarski predsjednik Garcia Prieto je potvrdio vijest, da je potopljen španjski parobrod „Peguma“, koji se nalazio na putu iz Amerike za Englesku.

Potopljeni ribarski brodovi.
Kb. Kopenhagen, 28. maja,
„Politiken“ javlja iz Thorshanna: Južno od Videro potopila je njemačka podmornica 6 ribarskih brodova u visini ostrva Faar-Öer.

Borbe na talijanskom bojištu.
Talijanski vojni kritičari o borbi na Krasu.
(Naročiti brzojav „Beogradskih Novina“.)
Basel, 29. maja,
„Basler Nachrichten“ javlja iz Milana: O talijanskom „uspjehu“ na Krasu, o kome je Cadorna javio, piše vojni kritičar „Secola“: Kakve će posljedice toga napada biti, sada se ne može reći, jer su mnoge činjenice u pitanju. — Vojnom kritičaru „Corriere della Sera“ izgleda umjesno, da se još ništa ne govori o posljedica toga „uspjeha“. — Medjutim vojni kritičar lista „Italia“ pita, šta bi u opšte bilo s četvornim sporazumom, da Italija nije svojim junačkim naporima vezala austro-ugarsku vojsku za svoj front.

Borbe na zapadu.
Odloženo izašljanje portugalskih četa na zapadni front.
Kb. Madrid, 28. maja,
„Debatte“ saznaje iz Lisabona, da se zbog posljednjih događaja za sad mora odustati od izašljanja portugalskih četa na zapadni front. Ukrcavanje trupa, koje je trebalo ovih dana da bude, odloženo je.

Wilson prima ratne ciljeve sporazumnih sila.
„Nieuwe Courant“ javlja iz Londona: Prema brzojavu „Daily Telegraph“ — a iz New-Yorka, predsjednik će uskoro potpuno priznati opravdanost zahtjeva Francuske, Belgije i Srbije za odštetu, a tako isto i

Poljska.

Prosvjed poljskih zarobljenika u Rusiji protiv obrazovanja poljske vojske u Rusiji.
Kb. Varšava, 28. maja,
Kako „Echo Poljskij“ iz Moskve javlja, „Glos“ donosi prosvjed poljskih zarobljenika u Rusiji, kojim protestuju protiv obrazovanja poljske vojske u Rusiji. Protest priznaje savjet u Varšavi kao jedinu privremenu vladu Poljske.

Najnovije brzojavne vijesti.
Njemački letaci nad gradovima u oblasti Dunava.
Kb. Petrograd, 28. maja,
Posljednjih dana su njemački letaci vrlo često krstarili nad gradovima, koji leže u oblasti Dunava. Oni su bacali mnoge bombe, od kojih su poginula mnoga lica. Naročito je u gradu Ismailu poginulo veliki broj žena i djece.

Veliki orkan u Americi.
Kb. Chicago, 28. maja,
Orkan je opustošio veći broj gradova u južnom Illinoisu. Broj poginulih iznosi 75 do 100, a ranjenih više stotina. Najviše je stradao grad Matton, gdje je poginulo 50 lica, a 300 je ranjeno. Više od 2000 ljudi je ostalo bez krova.

Sukob izmedju pristaša neutralnosti i republikanaca u Madridu.
Kb. Madrid, 28. maja,
Poslije jednog zbora došlo je do sukoba izmedju pristalica neutralnosti i republikanaca. Policija je rastjerala manifestante.

Dnevne političke vijesti.
Ublažavanje blokade Grčke.
„Frankfurter Zeitung“ javlja iz Haaga: „Daily Mail“ javlja iz Atene: Francuski admiral Gauthier je odobrio, da se uspostavi saobraćaj brodova izmedju Volo i Pirea u korintskom zalivu, a radi prenosa životnih namirnica. Na ovaj je način omogućeno ponovo snabdjevanje životnim namirnicama, što je stanovništvo primilo s velikim zadovoljstvom. Neki su listovi mišljenja, da se sad političko stanje popravilo.

Englezi za produženje rata.
„Frankfurter Zeitung“ donajze iz Berna: U trgovskoj konferenciji sporazumnih sila u Rimu nisu ni zastupnici Italije ni Francuske bili mnogo zagrižani za rat do krajnjih granica. Samo su se razni engleski zastupnici uporno zauzimali, da se rat produži do konačne pobjede.
Predlog u donjem domu o ukidanju kraljevstva u Engleskoj.
„Frankfurter Zeitung“ javlja iz Basela: Baselski listovi javljaju: Prema naročitom izvještaju „Humanite“ iz Londona, podnio je dr. Lynch u donjem domu ovu rezoluciju: S pogledom na činjenicu, da su dinastijski uticaji jedan od uzroka rata i da su razni događaji u sukobu pokazali, da su ti uticaji opasni za demokratski ideal i sigurnost saveznika, vrijeme je došlo, da se pripremi put za ustavne promjene, koje bi ukimule kraljevstvo u Engleskoj.

mu kao iz bačve: bu-bu-bu... A ona već ne mlada, oko trideset godina, ali takodjer visoka, stasita, crnih obrva, rumena, — jednom reči, ne devotka, nego šećer, i tako čila, živa, neprestano peva maloruske romanse i smeje se. Malo, malo, pa se tek glasno zasmjeje: ha-ha-ha! Prvi put sam se malo upoznao sa Kovaljenkovima, sećam se, kod našeg direktora o nečijem imendanu. Posred surovih, napregnuto suvoparnih učitelja, koji čak i na rođen-dane idu po dužnosti, najjedared vidimo, nova se Afrodita rodila iz morske pene: ide kao paunica, smeje se, peva, igra... Ona sa osećanjem otpjeva „Vijut vitri“, zatim još jednu romansu, pa još jednu, i sve nas zanese, — sve, čak i Belikova. On sede kraj nje i reče, slatko se smešeć: — Maloruski jezik svojom nežnošću i prijatnom zvučnošću podseća na staro-grčki.
To joj polaska, i ona mu poče sa osećanjem i ubedljivo pričati da ona ima u Gadjačkom okrugu salaš, a na salašu joj živi mama, i tamo ima takvih krušaka, takvih dinja, takvih meanal! Kod Malorusa se tilkve zovu meane, a meane šinkovima, i kod njih se kuva boršč, takav ukusan, takav ukusan — prosto, straota Božija!
Slušamo mi to njeno pričanje, pa nas tek najjedared sve oseni jedna i ista misao.
— Ovu bi trebalo udati za našeg Belikova, — tiho mi reče direktorka.
Mi se svi odnekud setismo da naš Belikov nije ženjen, i nama se sad činilo čudnovato što do sad nekako nismo ni

opažali, sasvim smo gubili iz vida i tako važnu podrobnost njegova života. Kako se on u opšte ponaša prema ženskinju, kako on za sebe rešava to bitno pitanje? Pre nas to nije nikako interesovalo; moguće je da nismo mogli ni zamisliti, da čovek, koji po svakom vrestorom nekoga može voleti.
— On je već odavna prešao četrdeset, a njoj je trideset... — objasni svoju misao direktorka. — Meni se čini da bi ona pošla za njega.
Šta se sve ne čini kod nas u unutrašnjosti od duga vremena, koliko nepotrebnih stvari, budalastina! I to je stoga, što se nikako i ne radi ono, što je potrebno. No, eto, šta nam je sad najjedared trebalo da ženimo toga Belikova, koga čovek čak nije mogao ni zamisliti oženjenim? Direktorka, inspektorka i sve naše gimnazijske dame oživeše, čak se prolepaše, kao da su najjedared ugledale svoj životni cilj. Direktorka uzima u pozorištu ložu, i gledao — u njenoj loži sedi Varinjka sa takom nekom lepezom, sija se, sva je srećna, a do nje Belikov, majusan, zgrčen, kao da ga je neko klještima iz kuće izvukao. Ja priredjujem večernje poselo, a dame zahtevaju da neizostavno pozovem i Belikova, i Varinjku. Jednom reči, mašina poče da radi.
Pozaka se da Varinjka nije bila s raskida da se uda. Kod brata joj baš nije bilo najprikladnije živeti; njih dvojice ništa drugo nisu ni radili, nego se po čitave dane prepirali i svadjali. Evo vam jednog prizora: ide Kovaljenko ulicom, visoka, zdrava momčina; sa vezenom košuljom, bič kose pao mu ispod kape na čelo; u jednoj ruci denjak knjiga, u dru-

goj debela čvornovita palica. Za njim ide sestra, takodje s knjigama.
— Ama ti to, Mihajlić, nisi čitao! — prepire se ona glasno. — Kažem ti, kumet ti se, ti to nikako nisi čitao!
— A ja tebi kažem da sam čitao! — viče Kavaljenko, klopajući palicom potroloaru.
— Ah, bože moj, Minčik! Ta što se ljutiš, naš je razgovor čisto načelan.
— A ja tebi kažem da sam čitao! — viče još jedan Kovaljenko.
A kod kuće, kad dodje ko stran, opet raspra i svadja. Takav je život Varinjki jamačno bio dosadno, htelo joj se da savije svoje gnezdo, a posle i godine su tu, tu se već nema kad birati, pošla bi ma za koga, — makar i za profesora grčkog jezika. A posle i to, većini je naših gospodjica samo stalo da se udadu, pa ma za koga. Kako bilo da bilo, tek Varinjka poče ukazivati našem Belikovu očiglednu pažnju.
A Belikov? On je i kod Kovaljenka odlazio isto, kao i kod nas. Dodje tek, pa sedne i čuti. On čuti, a Varinjka mu peva „Vijut vitri“, ili gleda na njega zamisljeno svojim tamnim očima, ili se tek najjedared počne smejati:
— Ha-ha-ha!
U ljubavnim stvarima, a naročito kod ženidbe, sugestija igra veliku ulogu. Svi — i kolege i dame — počese uveravati Belikova da treba da se ženi, da njemu ništa više u životu ne ostaje, no da se ženi; mi mu svi čestitamo, govorasmo mu sa važnim izrazom na licu razne otrcane fraze, na formu toga, da je brak korak ozbiljan. Pored toga, Varinjka ne beše ružna, beše zanimljiva;

ona beše kei statskog savetnika i imala je poljsko imanje, a što je glavno, to beše prvo ženskije, koje se prema njemu ponašalo umiljato, srdačno, — glava mu se stade vrteti, i on odluču da on zbilja treba da se ženi.
— Eto, tada ste mu trebali oduzeti kaljače i amrel, — progovori Ivan Ivanjić.
— Zamislite, pokazalo se da je to nemoguće. On metnu na svoj sto Varinjkin portret i neprestano je dolazio kod mene i govorio o Varinjki, o porodičnom životu, o tome, kako je brak korak ozbiljan; često je odlazio Kovaljenkovima, ali način života nikako ne izmeni. Čak naprotiv, odluka da se ženi uticaje na njega od nekud bolno, on izmršavi, poblede i kao da se još većma uvuče u svoju futrolu.
— Varvara mi se Savišna dopada, — govorashe mi on sa slabim krivim osmejkom: — i ja znam, svaki čovek treba da se oženi, ali... sve se to, vidite li, desilo nekako najjedanput. Treba promisliti.
— A šta tu treba misliti? — govorim mu ja. — Oženite se, pa mima krajina.
— Ne, ženidba je korak ozbiljan, treba prvo izmeriti predstojeće obveze, odgovornost... da se posle što ne desi. To me tako uznemiruje, da po čitave noći ne spavam! I moram vam priznati, ja se bojim — ona i brat joj imaju nekakav čudnovat način mišljenja, misle nekako znate li, čudnovato, i karakter im je vrlo nagao. Oženiću se, a posle, ko zna, mogu dospeti u kakvu nepriliku. (Svršio se.)

govorila, sasvim smo gubili iz vida i tako važnu podrobnost njegova života. Kako se on u opšte ponaša prema ženskinju, kako on za sebe rešava to bitno pitanje? Pre nas to nije nikako interesovalo; moguće je da nismo mogli ni zamisliti, da čovek, koji po svakom vrestorom nekoga može voleti.
— On je već odavna prešao četrdeset, a njoj je trideset... — objasni svoju misao direktorka. — Meni se čini da bi ona pošla za njega.
Šta se sve ne čini kod nas u unutrašnjosti od duga vremena, koliko nepotrebnih stvari, budalastina! I to je stoga, što se nikako i ne radi ono, što je potrebno. No, eto, šta nam je sad najjedared trebalo da ženimo toga Belikova, koga čovek čak nije mogao ni zamisliti oženjenim? Direktorka, inspektorka i sve naše gimnazijske dame oživeše, čak se prolepaše, kao da su najjedared ugledale svoj životni cilj. Direktorka uzima u pozorištu ložu, i gledao — u njenoj loži sedi Varinjka sa takom nekom lepezom, sija se, sva je srećna, a do nje Belikov, majusan, zgrčen, kao da ga je neko klještima iz kuće izvukao. Ja priredjujem večernje poselo, a dame zahtevaju da neizostavno pozovem i Belikova, i Varinjku. Jednom reči, mašina poče da radi.
Pozaka se da Varinjka nije bila s raskida da se uda. Kod brata joj baš nije bilo najprikladnije živeti; njih dvojice ništa drugo nisu ni radili, nego se po čitave dane prepirali i svadjali. Evo vam jednog prizora: ide Kovaljenko ulicom, visoka, zdrava momčina; sa vezenom košuljom, bič kose pao mu ispod kape na čelo; u jednoj ruci denjak knjiga, u dru-

zabijev Francuske na Elsas-Lotaringiju i Italije na Trst i Trentino.

Ta izjava predsjednikova će razbistriti položaj. Američani u opšte potpomažu to gledište, ali navode, da u Berlinu i ne pomišljaju na to, da se savjetuju o tim predmetima a još manje o poljskom pitanju. S toga se Amerika u svemu sprema na odlučno ratovanje.

Engleska i francuska odjelena flote u moreuzu Otranto.

Prema vijestima s talijanske granice prispijela su odjelena francuske i engleske flote pred arbansku obalu radi osiguranja morezuza Otranto.

Zadaci Amerike u svjetskom ratu.

Kako „Hollandsche Newsbureau“ javlja, izjavio je general Pershing u svom govoru vodjima američkog Crvenog krsta, da Američi pripada težak zadatak, jer ona mora biti ne samo odlučujuća činjenica u svjetskom ratu, nego mora popuniti svakog vojnika, koji na savezničkoj strani padne.

Grad i okolica.

Dnevni kalendar.

Danas je srijeda 30. maja: po starom 17. maja. Rimokatolici: Quatember; pravoslavni: Apostol Andronik. — Sunce se radja u 4:09, a zalazi u 7:47.

Beogradski orfeum: Posljednja predstava za gradjanstvo prije ljetnjih ferija. Početak u 7 sati u večer.

Paroplov izmedju Zemuna i Beograda kreće iz Beograda za Zemun od 6 sati u jutro do 9 sati u večer svakoga sata osim u 1 sat poslije podne. Polazak iz Zemuna za Beograd od 5:30 u jutro do 8:30 u večer svakoga sata osim u 12:30 poslije podne.

Kinematografi: Vojni kino (Koloseum): U 6 sati poslije podne predstava za vojnike, a u 8:30 u večer predstava za časnike. — C. I. k. gradjanški kino (Paris): U 6 sati poslije podne predstava za gradjanstvo.

Casnička i činovnička kasina otvorena je do 12 sati u noći.

„Grand Hotel“: Dnevni koncert. Početak u 6 sati poslije podne.

Posjeta bolesnika u bolnicama: U bolnici „Brčko“: od 2—4 sata poslije podne. U bolnici „Briun“: od 9:30—12 sati prije podne i od 2—4 sata poslije podne.

Zadnja majska pobožnost obdržavati će se u četvrtak (31. maja) u pol 7 na večer sa njezmačim govorom.

Da se javi radi prijema novčanih uputnica.

Radi prijema novčane uputnice potrebno je da se javi firmi D. Gjukanović i kompanija u Knez Mihajlovoj ulici gospodja Katarina Dragomira Ilića. Prilikom prijema novca potrebno je imati redarstvenu legitimaciju.

Traži se.

Gospodin Radonja Radonjić, penzioner, potrebno je da se javi gospodinu Stojanu Ribarcu, sa stanom u Zorinij ulici broj 100, radi prijema novčane uputnice.

Zahvalnost.

Gospodja Poleksija udova Milovana R. Marinkovića, biv. upravnik uprave fondova, priložila je Društvu Crvenoga Krsta sto kruna za spomen svoga supruga i svoje djece.

Gospodja J. R. priložila je 25 kruna. Društvo Crvenoga Krsta u c. i k. V. G. G./S. izjavljuje priložnicima srdačnu zahvalnost.

Darovi.

C. i k. kotarsko zapovjedništvo na Ubu priposlalo nam je iznos od 220 kruna kao dar gostioničara i kafedžija kotara Ub za fond za udovice i siročad.

Izdavanje kupona za šećer i so.

Odsjek za kontrolisanje utrošaka hlebnih karata ekonomata opštine grada Beograda izdavaće 1. juna ove godine kupone za kupovinu šećera i soli svim onim gradjanima, kojima je oduzeto pravo na kupovinu brašna, pošto isti pridržavaju dovoljnu količinu brašna za svoju ličnu upotrebu, te zbog toga ne dobivaju kupone za brašno, šećer i so redovnim putem, o čemu se isti i izvještavaju.

Predstave junaka iz Like.

Kako smo već juče javili, otputovao je atleta Marijan Matijević, junak iz Like, u unutrašnjost Srbije, da

u raznim gradovima priredi atletske predstave. Dio čiste dobiti ide u korist dobrotvornih institucija, pa se zato svima ponovno toplo preporučuje, da ga pomognu i posjete njegove predstave. Matijevićeva snaga je upravo hasnoslovna, on previja željezo kao da je od voska, drže na sebi silan teret od nekoliko stotina kilograma i s njima igra po taktu muzike itd. Matijević ima silnih priznanica o uspjehu svojih predstava, a svota koju je dosada poklonio raznim dobrotvornim institucijama, nadmašuje više hiljada kruna.

Javna prodaja.

Po odluci starateljskog sudije izložice se danas u 9 sati prije podne javno prodaji zaostavština pok. Živke Smiljanić u njenom stanu u ulici Sumadijskoj broj 41, na koju se pozivaju kupci, da na istoj učestvuju.

Požar.

26. ov. mj. u 4 sata u jutro opazila je jedna jahačka ophodnja c. i k. vojničke policije u Jova-ličevij ulici broj 211, da se zapalilo djubrište, a požar je već zahvatio i ogradu susjedne kuće. Uz pomoć susjeda uspjelo je zapriječiti raširenje požara te ga ugušiti.

Nafaz.

Na beogradskoj željezničkoj stanici nadjen je 26. ov. mj. jedan ogrtač, jedan torbak s rubljem i raznim spisima, koji glase na ime David Luster. Pošto se vlasnik još nije prijavio, predane su te stvari c. i k. okružnom zapovjedništvu Beograd-grad.

Redarstvene vijesti.

Protiv Mare Radovanović (Kosojska ulica 32) podnesena je kaznena prijava zbog toga, što je prodavala kilogram šećera po 12, a kilogram kafe po 56 kruna. — Protiv obučara (šustera) Zivojina Ristića (Deligradska ulica 6) podnesena je kaznena prijava zbog toga, što je prodavao obuću iz tako lošeg materijala (najvećim dijelom iz papira), da se nješu mogle upotrebljavati. Kraj toga je zahijevao za jedan par cipela 70 kruna.

Izvještaj prijavnog ureda.

29. maja: Prijavljeno 88, objavljeno 32, selidaba 31; u hotelima prijavljeno 117, objavljeno 68, ostalo u hotelima svega 335 prijavljenih stranaca.

Zvanične objave.

OBJAVA.

Odnosno električne energije iz c. i k. električnog postrojenja u Beogradu. Pridržavanje platnežnog roka.

Svi primaoci električne energije iz c. i k. električnog postrojenja u Beogradu ovim se ponovo upozoruju na odredbe tačke 9. u br. 85 „Beogradskih Novina“ od 9. maja 1916. obnarodovane objave o povlačenju električne struje. U smislu te objave treba isplata dobitvene električne struje da se obavi za osam dana po prijemu platnežne naredbe odnosno računa ili poštanskog platnežnog poziva, pošto će u protivnom slučaju ta tražbina da se utjera eksekutivnim putem uz naplatu 6% kamate i troškova za opomenu, koji iznose 20%. Osim toga vlasno je električno postrojenje da neodrednim platišama odmah uskrti izdavanje struje. S toga se još jednom svi primaoci u svom vlastitom interesu najstrože opominju, da se najtačnije pridržavaju propisanog osmodnevnog roka.

C. i k. vojno gradjevinsko odjeljenje. E. br. 7768.

Narodno zdravlje.

Dr. Radovan Marković:

Sitne boginje.

Sitne boginje (male ili divlje boginje, vodene kozice, pljuskavice, pljuskavice, bljuzgače; varicellae) veoma su zarazne, tako da obično obredaju svu djecu u kući. Veće su pošasti rijetke. Odrasloga se čeljadeta rijetko primaju.

Od zaražaja do pomaljanja osipa prodje 13 do 14 dana, za kojih se zaraženo čeljadete posve zdravo osjeća, a samo kadšto tuži se na glavobolju. Uza slabu vrućicu

izaspu se po raznim dijelovima tijela kao lećino (od sočiva) ili graškovo zrno veliki, uskim crvenim rubom okruženi mjehurići. Sadržavaju u prvi mah prozirnu bezbojnu tekućinu, koja se brzo, već za malo sati, smuti. Obično izbiju svi mjehurići već prvi dan, ali kadšto izbijaju još i treći ili koji sljedeći dan nove skupine. Ina ih ili u svemu malen broj, ili su pak, osobito po ledjima, mnogobrojni i gusto namješteni. Za nekoliko se dana usuše u smeđe ili crnkaste kraste, koje za dan dva otpadnu, ne ostavljajući brazgotine, nego samo onđ, ako se djeca grebu i odirajući mjehuriće i kraste izrane kožu, ali i te su brazgotine vrlo nježne i prolazne. Kadšto se bolesnik prvih dana tuži na boli, kad guta. To je od toga, što jednaki mjehurići znadu izbiti na usnama, na jeziku, na tvrdom i mekanom nepcu i ždrijelu, gdje se brzo raspuknu i pretvore u površne ranice, koje nešto bole. Veoma je rijetko za sitnih boginjama lako upale bubrezi; do podbulosti („vodene holesti“) i ne dolazi.

Po svemu su dakle sitne boginje gotovo svagda laka i neopasna bolest, obično tako laka, da ih djeca prebole hodeći i školu polazeći.

Posle se krivo drži, da su sitne boginje srodne pravima. Po naravi i biti svojoj to su dvije sasvim različite bolesti. Zato tko preboli sitne boginje, može oboljeti od pravih, a cijepljenje protiv pravih boginja ne štiti od sitnih. To će reći: prebol jednih ne čini čovjeka nezaražljivim (imunim) drugima.

Bolesnika od sitnih boginja držite u krevetu ona dan dva, dok traje vrućica. Ne dajte mu, da se grebe, a i ne češljajte ga češljem, ako su mjehurići izbili i po vlašištu (među kosom). Grebući nečistim prstima i noktima ne samo što se mjehurići odiru, nego se mogu i zaraziti klicama uzročnicama gnojenja, pa mogu nastati gnojnice, može se uhvatiti vrbanc (crveni vjetar) i t. d. Čuvajte bolesnika, da ne nazebe, da ne prokise, da ne ide bosonog po mokroj i hladnoj zemlji i slično.

Liječiti sitne boginje i ne treba. Protiv svrbeža mažite kožu kojom god masti, pa i maslacom.

Poslije sitnih boginja raskužite rubezinu i posteljenu (provarite — prokuvajte — u vrelj vodi i isparite u lugu), a odjeću bolesnikovu prozračite i prosunčajte. Strože raskužite ne treba, jer su sitne boginje veoma prelažljive, a laka su bolest. U školu smije ozdravljenik od sitnih boginja istom onda, kad su otpale sve kraste, a on se toplo okupao i odijem u čisto.

Prave boginje.

Prave (velike) boginje (crne kozice, velike kraste, ospe; variola vera) bile su nekada užasna pošast, jer su veoma zarazne i životu opasne. Gdje su zaredale, ostavljale su pustoš, mnoge su u crno zavile. Kroz vijekove bile su strah i pogibao ljudskoga roda. Mnogo boginjavih bolesnika umrlo je u najvećim mukama i bolima, a oni, koji ih prebolješe, obično ostaše nakazni, kadšto i gluhi ili slijepi i t. d. za sav svoj vijek.

Prave boginje provale 13. ili 14. dan, pošto se čeljadete zaraž njihovim uzročnim klicama. Bolesnika slobane groznica (zima) pa vrućina (oganj, vatrašnica), povrača (bljuje), zaboli ga glavna, zglobovi i krsta (križa), sanljiv (dremovan) je ili je opet bez sna i bunca. Nekoliko dana poslije toga izbiju najprije po licu (čelu) i po glavi, zatim po trupu i gornjim okrajcima (rukama), a najposlije i po donjim okrajcima (nogama) mjehurići, koji se sveudilj povećavaju. U mjehurićima je isprva bistra tekućina, ali slijedećih se dana muti i najposlije posve oognji. Kadšto je taj gnoj pomiješan s krvlju, te je crnkast (po tomu se i zovu „crne kozice“). Mjehurići oognjeni u srijedi mako uleknu. Dok se to zbiva, bolesniku je u svemu gorje, naročito u žestokoj vrućini obično strašno bunca. Deveti dan od početka boginja ima po svem tijelu kad redje kad gušće takovih gnojnih prištića (bubuljica, čibuljica, gnojajica). Bolesnik teško žvače i guta, diše na usta na pola otvorena „slini“, a to je od toga, što slični prištići izbiju i u nosu, po ustima, po ždrijelu i po drugim sluznicama (sluzokožama), ali se ovdje obično brzo proderu i pretvore u ranice. Za toga obilježaja osipa (ospe) obično nabuja lice, osobito veđe (kapci), kadšto

nabujaju i ruke i drugi dijelovi tijela. Dvanaesti ili trinaesti dan, ako bolest podje na dobro, počnu se prištići sušiti u žute ili crne kraste, koje se za nekoliko dana posve usuše i onda otpadaju. Gdje su bili prištići pa kasnije kraste, ostaju ili prolazne šarne pjegice, ili, a to je obično, obilježne brazgotine, koje trajno nagrade (nakaze) kožu. To se najviše očituje u licu (lice bude „boginjavo“, „kozičavo“, „mrasavo“). Kadšto takodjer ispance kosa, ali obično opet poraste.

Za bolovanje i za oporavljenja od pravih boginja često se upale grkljan, pluća, uznutarnje uho (prognoji se), mozak, oči, crijevo, bubrezi i drugi unutar-nji organi. Bolest traje, ako se preboli, do šest tjedana. Tko prave boginje preboli, toga se njihova zaraza više ne prima, taj bude nerazdražljiv, ne okužljiv (imun).

Zaraznih klica uzročnica pravih boginja još ne poznamo. Ne samo da upravo prelaze od bolesnika (s gnojem ili s krvlju iz prištića ili s trošicama od krasta) i zarazuju zdravo čeljadete, nego ih prenose i njima zarazuju i stvari, koje su bile na bolesniku ili oko bolesnika (odjećom, rubljem, posudjem itd.), a čini se, da ih i zrak prenosi. U rublju bolesnikovu, ako je ostalo u tami i nešto vlažno, ostanu zarazne klice otrovne i zarazne još mjeseca. (Nastaviće se).

Posljednje brzozavne vijesti.

Izvještaj njemačkog vojnog vodstva.

Kb. Berlin, 29. maja.

Zapadno bojište:

Front prijestolonasljednika Rupprechta bavarskog:

U zavijutku Wytschaete pojačala se juče topnička borba. I na kanalu La Basse te u pojedinim odsjecima s obje strane Scarpe bila je živahnija obostrana topnička djelatnost. Na više su se mjesta izjašolili engleski izvidnički napadaji.

Front njemačkog prijestolonasljednika:

Preko dana skroz samo neznatna borbeno djelatnost; u noći su Francuzi pokušali prepad na dvorac Hurtebise i kod vaucloreskog mlina; no ti su prepadi hvala budnosti naše posade osujećeni. Odbijen je jedan francuski napadaj protiv naših novih rovova na istočnom obronku brda Pöhl u Champagni.

Front vojvode Albrechta württembergskog:

Nikakvih bitnih događaja.

Istočno bojište:

U više odsjeka fronta pojačala se posljednjih dana borbeno djelatnost. Računa se sa rusko-rumunjskim napadajima.

Macedonsko bojište:

U zavijutku Crne Reke oživjela je topnička djelatnost. Na zapadnoj obali Vardara odbile su bugarske predstraže napade više engleskih četa. Prvi zapovjednik glavnog stana pl. Ludendorff.

Bugarski izvještaj.

Kb. Sofija, 29. maja.

Macedonsko bojište:

Na cijelom frontu slaba topnička vatra, koja je na donjoj Surumi bila življa. U zavijutku Crne Reke trenutno jača topnička vatra. Tokom noći pokušale su dvije neprijateljske čete da uznapreduju protiv naših predstraža kod Alčak male, no bile su vatrom odbačene natrag.

Rumunjsko bojište:

Tokom noći pokušale su neprijateljske izvidnice, da se na čamcima približe Tulčeji, no bile su vatrom raspršene. Kod Isaccée pojedinačni topovski hitci.

Njemački vazdušni napadaj na jugozapadni kraj Engleske.

Kb. London, 29. maja.

Reuter javlja: Službeno se obljelodanjuje, da je grad Folkestone izgubio za posljednjeg njemačkog vazdušnog napadaja, do kojega je došlo u prošli petak, najviše gubitaka na ljudskim životima. U Folkestonu je prema stiglim podatcima bilo 66 mrtvih.

Potopljeni američki brodovi.

(Naročiti brzozjav „Beograd. Novina“)

Berlin, 29. maja.

Prva listina u evropskom zabranjenom području potopljenih američkih brodova iznosi do 20. maja 13 imena.

Ruski seljaci protiv zasebnog mira.

(Naročiti brzozjav „Beogradskih Novina“)

Stockholm, 29. maja.

Jedna rezolucija ruskog seljačkog kongresa zabacuje svaku pomisao zasebnog mira i pozivlje seljaštvo na dobrovoljno podvrgavanje disciplini; te da do krajnjih granica brane revolucijonarnu Rusiju.

Potpisivanje ratnoga zajma

je

najpreča dužnost.

BEOGRADSKI ORFEUM
DANAS

u utorak 30. maja 1917. god.

posljednja PREDSTAVA ZA GRADJANSTVO
početak u 7 sati u večer.

Polka N. Nicička sa djecom, izvještava srodnike i prijatelje, da je njezin nikad neprežaljeni suprug, otac

Nikola Nicić

umro mjeseca jula prošle godine. Mionica, marta 1917. god.

Živka i Pera Simić sa porodicom izvještavaju svoje srodnike i prijatelje, da će svome milom i nikada nezaboravljenom sinu

Tanasiju-Tasi

gimnazisti VI. godine davati godišnji pomen u utorak 29. maja ove godine u 10 sati prije podne. Smederevo, 24. maja 1917.

„PEROCID“
najbolja zamjena plavom kamenu za negu vinograda
dobiva se na manje i na više kod
Avrama S. Koena i K^o
BEOGRAD, Saborna ul. 29. 30939

Najnovije! **BAZARE** Najnovije!
u cijeni od 3—6 kruna
preporučuje
Knjižara Napredak, Beograd
Knez Mihajlova 7.
Iz unutrašnjosti novac unaprijed uputnicom sa 0-60 poštarine.

Naša dobra majka
Persa
udova poč. Svetozara Ristića
preminula je 27. marta ove godine u Kruševcu.
Kruševac, maja 1917. KJ. 257
Ožalošćeni:
Kćeri: Leposava Dimitrijević, Bosiljka poč. Milana Krstića; zet Nikola Dimitrijević penzioner; unuke: Ljubica, Milica, Vida i Olga; unuci: Ljubomir, Branimir, Dušan i Miodrag.

Gvoždjarska trgovina
Dimitrije Perović
Beograd — Donja ulica 30
ima veću količinu čeličnih kotlova-kazana
prečnik 46 50 54 58 62 sm.
sadrž. litara 40 50 65 80 100
Kotlovi su jači, no i jedan dosadanji.
30959

Našem nikad neprežaljenom suprugu, ocu, bratu i dedi
Tanasiju Dj. Tanaskoviću
trgovcu ovdšnjem
davaćemo četrdeseto-dnevni pomen u četvrtak 31. maja u 10 i po sati prije podne, u crkvi na novom groblju.
Umajjavaju se srodnici i prijatelji, da izvole prisustvovati ovom tužnom pomenu.
Beograd, Makenzijeva ulica 6. 31079

Milica T. Lazaridisa, sa kćerima i sinovima, izvještava svoje srodnike i prijatelje, da će svojoj dragoj kćeri i sestri
Kleopatri
davati četrdesetodnevni pomen u Sabornoj Crkvi, u četvrtak, 31. maja, u 11 sati prije podne.
Beograd, maja 1917.
Cara Uroša ulica 24. 31068

CIJENE OGLASIMA:

Osmisla jednog milimetarskog retka (42 mm široko) staje . . . 10 helera
Pripisano: Petina jednog milimetar. retka (70 mm široko) staje . . . 40 helera
Bilješke: Petina jednog štamparskog retka (70 mm široko) staje . . . Kruna 4
Mali oglasnik: Jednostavna riječ 5 helera, sa masnim slovima 10 helera.

MALI OGLASI

Primaju: Knez Mihajlova ul. 38.

CIJENE OGLASIMA:

Osmisla jednog milimetarskog retka (42 mm široko) staje . . . 10 helera
Pripisano: Petina jednog milimetar. retka (70 mm široko) staje . . . 40 helera
Bilješke: Petina jednog štamparskog retka (70 mm široko) staje . . . Kruna 4
Mali oglasnik: Jednostavna riječ 5 helera, sa masnim slovima 10 helera.

Ljekarska pomoć.

Zavod za lečenje vodom, masazom i elektricitetom

Dr. A. Farkića

preko puta malog Kalemegdana
— Knez Mihajlov vjenac 23 —
otpočeo je ovogodišnju sezonu.
Liječi naročito nerвне bolesti,
reumatizam, bolesti želuca i
crijeva, bolesti pluća i mara-
milice, bolesti srca i krvnih
sudova. 833-1

Dentista F. B. Brill

Beograd.
Makedonska ul. 5. (do Pošte).
„Amerik. Specialista“

„Zube“ vještačke u zlatu i u
kautčuku samo se u mene Ale-
kseja izrađuju po najboljem ori-
ginalnom američkom siste-
mu. Primam od 8—12 i 2—6.
823-1

Kupovine i prodaje

RASPRODAJA POKUC-
STVA.

Trpezarija u renaissance
stilu, pozlačen barock-s-
tilu, spavaća soba za dvije
i jednu osobu, ogledala, po-
sudje, lusteri, razne zavje-
se, slike, predmeti za deko-
raciju, knjige na klasičnim
jezicima, note i t. d., i t. d.
Vidjeti se točno dnevno od
8 sati jutro do 8 sati u
veče. Bingular, Zmaj od
Noćaja ulica 7. 31103

UPOTREBLJAVANE
GRAMOFONSKE
PLOČE

Knjige u svima količinama
po 2 kruna od kg., Wilh.
Weiss, Balkanska ulica 18.
Dobriti se od 9—12 prije
podne i od 2—5 po podne.
31024-2

TRAZI SE

polovan „pianino“. Sva
obavještenja treba dostavi-
ti u Kosovsku ulicu
31. Marjanović. 31092-2

TRAZI SE

Dobro očuvan Planino na
prodaju. Obratiti se u Re-
savsku ulicu broj 21.
31017-2

PRODAJE SE

vrlo očuvan mebl za spa-
vacu sobu. Obratiti se Bo-
sanska (Stara Crkvena)
ulica 28, Panić Emilija.
31130-2

Namještenja.

MOMAK

za kućevni posao potreban je.
Upitati u Kolarčevoj ulici broj
9 — Terazijske. 30993-3

TRAZI SE

djevojčica kod djece, sa
stanom, hranom i mjesječ-
nom platom. Obratiti se,
Makedonska ulica 26, I.
sprat. 31104-3

TRAZI SE

više kelnereza za „Grand
Hotel“ sa znanjem hrvat-
skog i razumijevanjem nje-
mačkog jezika. Stupiti mo-
gu odmah. Ponude u
„Grand Hotelu“. 31122

TRAZI SE

jedan snažan poslužitelj za
radnju sa znanjem njemač-
koga i srpskoga jezika.
Upitati u trafik Terazijske
kralj Ijekarne Viktorović.
837-3

SLUŽAVKA

za sav kućevni posao, viče-
na i kulanju, potrebna je.
Javiti se u radnji Dušana
Todorovića, trgovca, Kra-
lja Milana 25. 31125-3

Stanovi.

TRAZI SE

privatno namješten stan
sa 2—4 sobe, po moguć-
nosti sa kupatilom. Ponude
slati pod „Dr. B. 372“ na
administraciju ovoga lista.
31072-4

TRAŽIM STAN I to zaseb-
nu kuću sa od prilike 4 sobe
i ostalim prikladnostima i
lijepom baštom. Ponude slati
München, Bitojska 43, Beograd.
30699-4

STAN

lijepo uređen sa električ-
nim osvjetljenjem u blizi-
ni „Grand Hotela“, traži
se. Ponude u administraci-
ji lista pod „Ch. 373“.
31078

Traži se

jedna lijepa me-
blirana soba sa
dva kreveta u blizini Terazijske
ulice. Ponude administraciji ovoga lista
pod „Soba 379“. 31142-4

Razno.

23. aprila ukradeno mi je
malo knjezice žute boje, po
trbuhu i noge bijele, a ta-
kodier na vrhu repa bije-
la. Odaziva se na ime „Dija-
ga“. Tko ga nadje doliče
nagrada. Donijeti ga Ma-
kovačka ulica 28. 31064-5

Milan Jagodić, prakti-
kant željezničke direkcije,
neka se javi inženjeru Jo-
vanoviću, kralj Aleksandra
38 ili Miloš Pocerac ulica
21 radi prijema novca.
31112-5

Traži se radi prijema
novca Stamenka Petra Bo-
žovića, opšt. delovodja iz
Barajeva, da se javi Mitru
Jovanoviću, trgovcu, Beo-
grad, ulica Miloša Velikog
broj 57. 31101-5

KOESPONDENCIJA.

Jovanu Premoviću, Ze-
neva da dostavi Risti To-
paloviću, valjevcu, Krf.
Primila sam vaše izvješće
za mog sina Dragana.
Hvala. Ako vam je mogu-
će, podajte jednu malu
sliku novca Dragana ra-
di toga želja bih, da mi
prati svoju fotografiju. Tu
sumnju koju budete mi dali,
izvjestite me, a ja ću po-
ložiti Angelinu. Poslati
sam novac primila i u bu-
duće se postarajte. Vas i
Dragana mnogo pozdrav-
lja Kata Toše Veljića,
trgovca, Valjevo. 31001-8

Vladimir, apotekaru,

Niš. — Molim te poradi,
da što prije dobijem doz-
volu za Niš. Moj pasov
ističe 5. juna, dall da doz-
volu za put u Niš čekam ill
da se vratim, javi telegra-
fično ill preko „Beograd-
skih Novina“. Mnogo te
pozdravlja tvoja žena
Smiljka Fredić, Vidinska
ulica 28, Beograd. 31008-8

Petku Bukumiroviću,

trgovcu, Zeneva. — Molim
izvjesti me, da li je živ
Blagoje sin Nikole Petrovi-
ća iz Čelija, sreza i okruga
niškog. On je regrut, a javi
i mom sinovcu Jovanu Če-
meriću, da su mu sestra
i braća u oskudici. Tvoji
su svi zdravi. Pozdravlja
te tvoj pobratim Gliša Če-
merić, Niš. 31012-8

Daniel Danila Guteš,

Paracin. — Danilo traži,
da ga kartom izvjestim preko
Sotira Ilića, Zeneva, kako
ste vi i djeca sa zdravljem?
Ilu il djeca u školu? Djoka
Arsenijevića, Kraljiče
Natalije ulica 70, Beograd.
31015-8

Jovanu Premoviću,

Zeneva, za Beogradinu i
Dio. Vaš sam oglas pročita-
o. Radnja je otvorena.
Mi smo hvala Bogu, zdravo
i dobro. Petar Danas,
Knez Mihaila 1, Beograd.
31027-8

Jovanu Premoviću,

Zeneva, za mog muža
Miloša Nikolića iz Višnice,
vojnika 4. eskadrona divi-
zijske konjice, dunavske di-
vizije, 2. poziva. Ostajem
vam blagodarim Ivana Ni-
kolić iz Višnice. Beograd.
31029-8

Dragoljub Radojloviću,

Zeneva. — Molim javite
Miki, da novac redovno
primamo. Neka on ne šteti
od svojih potreba, nama
može manje slati. Mi svi
dobra živimo. Što mu je
Mija pisao, preterano je.
Neke ni malo za nas ne
brine, neka čuva svoje
zdravlje, tim će nam najviše
učiniti. Često mi pišemo,
neka javi direktnu adresu.
Vas i Miku mnogo poz-
dravljaju Dana, Zorka i
Perka Ilić, Makenzijeva 36,
Beograd. 31038-8

Jovanu Premoviću,

Zeneva, Mica Jelić iz Niša,
Sindjeljević kraj 112, traži
svoga muža Dragutina Jeli-
ća, okružnog nadzornika u
Vranju. Javlja, da se nalazi
u Nišu u starom stanu.
Zdrava je ona i djeca. Ako
je moguće, da joj pošalje
novac, jer je u nuždi.
31040-8

Vasiliju Bunusevcu,

Vranje. — Ja sam zdrava sa
djecom. Ne brinite o meni.
Redovno primam novac iz
Zeneva. Vaše sam dvije
karte dobila. Novac od
vas ne dobih. Ja sam no-
vac dobila od kumašina
Koste Sekula, četrdeset
kruna, a vi podajte njego-
voj svastiki Nacl, resto upo-
trijebite za vas. Filip i
Luiza su umrli. Pozdravlja
vas vaša kći Savka NIŠIĆ,
Dubljanska ulica 19, Beo-
grad. 31041-8

Jovanu Premoviću,

Zeneva. — Molim izvjestite
me za mog sina Petra K.
Nikolića, djaka 7. razreda
kragujevačke gimnazije. On
je bio ranjen u Globoderu
(bilzu Priština) i kao iz-
bjeglica mi se nije nikako
javio. Molim smo, da više
nije u životu, ali smo sad
izvješteni od Ljubomira
Maksimovića, vojnika 2.
čete, i. bataljona, 11. puka,
da je živ i zdrav. Zato vas
molim, izvjestite me tačno
o njemu, na čemu vam
ostajem unaprijed blagoda-
ran Kosta Nikolić, trgovac,
Palanka. 31042-8

Jovanu Premoviću, Ze-
neva, da dostavi Vidaku
Perčeviću, Solun. — No-
vac sam dobio u tri mala.
Čičov za Andju takodier
i poslala joj. Djecu sam do-
vela, bolesna su i ja takodier.
Zašto mi ne odgovora-
raš na moja pisma? Salji
novac uredno, ako misliš,
da ih zatekneš. Andja je sa
majkom u Jagodini, novac
su dobili. Za Niku se rdja-
vo čuje. Kako su čiča Bla-
žo i Coco, odmah mi odgo-
voril. Novac i sliku pošalji.
Dule pita hoćeš li doći.
Sve pozdravlja. Tebe mno-
go vole i žele tvoji Mica,
Duca i Naca Perčević, Top-
čidersko brdo 46, Beograd.
31035-8

Jovanu Premoviću, Ze-
neva, da dostavi Jovanu
Pauonoviću, konjičkom ofi-
ciru, Solun, sljedeće: Sve-
stun mi je javio, da je dobio
vašu kartu, da je radostan
i da je Zorka sa Nododa-
nom u Nišu zdrava, nova-
ća je dva puta dobila, ta-
kodier i Sveta i molj da
pošaljete još novca Zorki
i njemu. Sa srdačnom žel-
jom, da ste živ i zdravi
pozdravlja vas i poštuje
Sveta. Srdačan pozdrav
primite od mene Dara Na-
umović, Carica Milica 7,
Beograd. 31045-8

Stevl Aćimoviću,

Zeneva. — Molim vas, da mi
što prije pošaljete pomoć
odnosno da poradite kod
direkcije brodarskog dr-
štva, da mi se pošalje po-
moć a konto plaće mog
muža Vojislava Todorovi-
ća, brodarskog kapetana,
pošto do danas nijesam
primila ništa, a nalazim se
u oskudici. Zahvalna Anto-
neta Todorović, Car Du-
šana ulica 35, Beograd.
31046-8

Jovanu Premoviću,

Zeneva, da dostavi Jovanu
Mihlkau, pekarska četa,
drinske divizije, 5. puk.
Porodica zdrava. Motor is-
plaćen. Pozdrav Katarina
Mihlkau, Mühlgassee 128,
Ub. 31047-8

Jovanu Premoviću,

Zeneva, da dostavi Radisavu
Mitroviću, za Ljubomira
Milinkovića, kapetana, Krf.
Primila sam preko Krein-
ića poslati novac kao i od
Vukosava. Takodier i karte
tvoje uredno primamo. Mi
smo svi zdravo i dobro. Pri-
je nekoliko dana poslala
sam ti Mišinu i Zoranovu
sliku. Odgovori, čim pri-
miš. Izvještao nas i u
buduće uredno o sebi i Mi-
lenku. Sa brat-Urošem se
dopisujem često. Oni su svi
zdravo. Sa Milenom priml
srdačan pozdrav od svih
nas. Ljube te tvoji: Miša,
Cica i Zoran Milinković,
Bajnabašta. 31048-8

Jovanu Premoviću,

Zeneva, da dostavi Radisavu
Mitroviću, za Mihaila, Krf.
Tvoje karte u posljednje
vrijeme uredno dobivamo,
kao i Jesine. Mi smo kod
kuće svi sa zdravljem, a i
inače dobro. Pišem ti če-
sto, čudi me što pišeš da
ne dobivaš moje karte.
Poslala sam ti Julčikinu
sliku. Odgovori o prijemu.
Iz Glušaca pišu, da su svi
zdravo. Srdačan pozdrav
sa svima primi od svih nas.
Ljube te tvoja Nada i Jul-
čika Pajlić, Bajnabašta.
31049-8

Jovanu Premoviću,

Zeneva, da dostavi Dragomiru
Rajkoviću, okružnom mo-
nopolskom nadzorniku iz
Užica, B. Bašta. — U Už-
ice idem češće i vaši su
kod kuće svi zdravi. I
moji su kod kuće svi zdravi.
Molim za novčan pomoć,
jer sam sa djecom u osku-
dici, a od Milutina Krem-
ića sam svega primio oko
190 kruna. Poštuje vas Mi-
lan Kalaklić, monopolski
kontrolor iz Bajne-Baste.
31050-8

Jevremu Žujoviću i Aci

Diniću, Zeneva. — Primih
prvu pošiljku za račun Dr.
Djukića. Stvari su mi sa-
čuvane. Za mater ću javiti
čim saznam. Neka dajo
redovno Milenu Žujoviću,
studentu u Polturu 100
franaka, a ja ću njegovima
ovdje. Kristina Žarićka,
Zorina ulica 23, Beograd.
31057-8

Mihailu Škoriću,

Zeneva. — Molim dostavite
Nikoli Isajloviću, sudiji, da
sam preko tetka Neške po-
ložio još dvjesto kruna i tri-
stina dinara za mog oca
Vasiljevića. Neka me izvje-
sti za Žiku i ostale. Djoka
Vasiljević, trgovac, Sabor-
na 40, Beograd. 31058-8

Stevl Aćimoviću,

Zeneva. — Molim dostavite
Anki Stijanović, glumicu,
sada udatu za Boru Mini-
ća, novinara, da joj je se-
stra Micaica zdrava u
Osječkom kazalištu, sa 300
kruna plate do maja. Pošto
preko ferija to nećete moći,
to molj da joj što novca
pošaljete i da joj se javi na
adresu: Micaica Hrvojević,
glumica, kazalište, Osijek i,
Hrvatska. 30833-8

Stevl Aćimoviću, Hotel
Terminus, Zeneva. — Mo-
lim dostavite mome bratu
Pavlu Matiću, da smo nje-
gove karte od polovice
marta primili, i kartu od
Vlajka i Obrada, zatim no-
vac poslat preko Wiener
Banke. Kod kuće smo svi
zdravi, ošim Simke. Ona je
još bolesna. Angelinu je
zdrava. Otac u Nišu radi
s kafanom, zdrav je. Raki-
ni su svi zdravi, kuma Ni-
kolini takodier. Tomaniji
smo novac poslali i ona je
takodier sa djecom zdrava.
Učitelj Nikolini, Mićini i
Dara Djokina sa Bosom,
zdravi su. Jelena je došla
iz Niša neki dan. Kuma
Milunka je sa djecom zdrava.
Od Steve smo Milko-
vića dobili izvješće do Bo-
žića, od onda više ne. Mi-
hajlo se javlja, zdrav je i
pozdravlja te. Njegovi su
svi zdravi. Milivoje se
češće javlja, zdrav je. Ni-
kodičeve karte takodier do-
bitvamo, zato i nlega iz-
vjestite za njegove. Poz-
dravlja te tvoj brat Nikola
Di Matić, Stara Crkvena
ulica 87, Beograd. 31059-8

Stevl Aćimoviću, Ze-
neva. — Molim dostavite
mome bratu Andri Peiko-
viću, sudiji i rezervnom ka-
petanu, koji je kada je bila
zamjena invalida prispio u
Svajcarsku. Da sam sa Ra-
dom zdravo, za nas ništa
da ne brine i svu pažnju da
obrađi na svoje zdravlje.
Novac smo dobili u tri ma-
ha. Toplo ga pozdravljamo,
a vama zahvaljuje Milica
R. Nikolićević, Daničićeva
ulica 5, Beograd. 31061-8

Milanu Marjanoviću,

advokatu, Zeneva. — Blago-
darim na izvješću. Imeno-
vane familije izvjestih, iste
odgovaraju i mole vas, da
im se češće javljaju. Troš-
kove će vam naknaditi. —
Milutinu Arsiću: svi smo
živ i zdravi ne brini. Poz-
drav Živan Arsić: Milutinu
Stevlću: svi su živ i zdravi;
Danilu i Milanu Mila-
noviću: svi živ i zdravi;
Matl Živana Dragovac:
Molim izvjestite me za
dolge imenovane: Svetomi-
ra Vitlića, pita maš Žana;
Životu Milotića, mati Živa-
na; Božidara C. Nikolića,
mati Ljubica; Jovu Veljko-
vog, baba Jela; Živana Je-
remića, Stojan Jeremić;
Milorada Ivkovića, otac
Mita; Ivi Dragovac, upitati
Milutina Arsića; za Boži-
dara C. Nikolića, šurjaka;
Vojislava L. Stijanovića i
Radomira Di. Milutiniću
iz Živice, pita sestra Lju-
bica. Svi unaprijed blago-
dare. Troškove će nakna-
diti. Odgovor uputite miš,
Molim vas izvjestite maš
o zetu Milanu Stiericu, poštaru,
odavna izvešća nema-
mo. Neka se češće javlja.
Molim podestvujite i pošal-
jite mi na ime primanja
babe ml Savke, novce Koste
Raušniklića, vojnog prote.
Que vodine nje primila,
u nuždi je. Učinjene troš-
kove odbite. Unaprijed bla-
godar! Nadežda Jovanovi-
ćeva, Gerärstrasse 15,
Smederevo. 31069-8

Jovanu Premoviću,

Zeneva. — Najpokornije mo-
lim, da saznate i izvjestite
me pismom ill oglasom, je
li živ i zdrav Vladimir Jo-
vanović, muzikant 4. puka
Stev. Nemanje, Nasta Jo-
vanović iz N. Pazara,
Budapesterstrasse 21.
A 2515-8

Jovanu Premoviću,

Zeneva. — Molim, da izvje-
stite mog muža Dimitrija
Ignjatovica, carinskog činov-
nika iz Beograda, koji se
nalazi u Marselju, sljede-
će: Dobila sam izvještaj da
je naš Dragoljub zarobljen
27. oktobra 1916. god. Ja
sam sada ozdravila. Pošaljli
mi novac na Lazim adre-
su. Tebe mnogo pozdravlja
Ignjatovića, carin. činov-
ulica 59, Beograd. 31075-8

Jovanu Premoviću,

Zeneva. — Molim nastojte,
da se mojoj sestri Kosari
Elezović, pošalje što prije
novca od njenih primanja,
jer je do sada dobila sve-
ga jednu pošiljku i to dav-
no. Ona se nalazi u Nišu,
a novac bi trebalo poslati
na adresu moje druge se-
stre: Ljubice Bogić, Gm-
dulčeva ulica 8, Beograd.
Blagodarim na usluzi. Mil-
ica Bobić, Ratarska ulica 6,
Beograd. 31074-8

Jovanu Premoviću,

Zeneva. — Molim dostavite
Nikoli Stijanović, glumicu,
sada udatu za Boru Mini-
ća, novinara, da joj je se-
stra Micaica zdrava u
Osječkom kazalištu, sa 300
kruna plate do maja. Pošto
preko ferija to nećete moći,
to molj da joj što novca
pošaljete i da joj se javi na
adresu: Micaica Hrvojević,
glumica, kazalište, Osijek i,
Hrvatska. 30833-8

Porodica Stojisiljevića

da vas četredeset dnevni pomen svome
dobrom ocu i milom dedi

Nikoli Stojisiljeviću

ziataru

u četvrtak 31. ovog mjeseca u 11 sati prije podne u crkvi Svetog Ni-
kole na novom groblju. Umoljavaju se srodnici i prijatelji, da izvole
prisustvovati ovom tužnom pomenu.

Beograd, maja 1917. god.

Skopljanska ulica 15.

31105

Anki Miloša M. Mihailo-
vića, Niš, Ristićeva ulica
57, Bethmann-Hollweg-
strasse 4, i Oligi D. Angel-
kovića, Zeneva, Pension
Rossy 6, rue Saussure. —
Miloš je zdrav no mnogo
se brine zbog tvoga čuta-
nja. On izdaje mjesечно po
četiri do petstotina leva
sinu gdje Milosavijevičke,
a ona treba toliko da iz-
daje tebi. Javi Milošu naj-
manje dva puta oglasom u
„Beogradskim Novinama“, a
u isto vrijeme i meni kar-
tom da li novac od pome-
nute gospodje primaš i da
joj nien slu naredi, da ti
novac izdaje. Od tebe ne
dobih ni jednu kartu, a od
gospodje Anke, apotekarice
saznao sam, da si sa dje-
com zdrava, ali da trpiš
oskudicu i da ni jednu moju
kartu nisi primila. Milošu
sam više puta pisao, da ti
novac šalje. Pozdrav svl-
ma od majke i od tvog
oca Mihaila i Markovića,
pensionara, Valjevo, Beo-
gradska ulica 61.
A 2516-8

Molim Jovanu Premovi-
ća, Paju Cukovića, Andriju
Vojvodića, Bogdana Cuko-
vića i Jovana Zarkovića i
sve ostale poznate prijate-
lje mog muža Danila Bu-
zumirovića, da me izvjestite
što znadu o njemu. Biću
blagodarina Miloška Bu-
zumirovića, Kos. Mitrovi-
ća. A 2517-8

Stevl Aćimoviću,

Zeneva. — Molimo, da kod va-
ših prijatelja poradite, da
možemo dobivati od naše-
ga primanja redovnu po-
moć, jer smo bez sredstva
i bez ikakve pomoći i
to: Mileva M. Stankovića,
učiteljica sa 4 djece, a sa
24 godine službe, Jerina
Rakčićeva, učiteljica sa 12
godina službe, Anka žena
Nikodija Miloradovića, učitel-
ica sa petero djece sa
29 godina službe, Danica
žena Blagoja Stamenkovi-
ća, učitelja sa jednim dje-
tetom, a s 21 godinom službe.
Svi iz Kušiljeva i Božana
žena Svetozara Mitrovića,
učitelja iz Porodina sa 21
godinom službe sa četvero
djece. Molimo, da pomoć
dobivamo preko Nauma
Konstantinovića, trgovca iz
Palanke, okruga smederev-
skog, pošta Palanka.
31077-8

Jelena Lj. Pavličevića,

učiteljica iz Sjenice, moll
sve drugove i prijatelje
svoga muža Ljubomira Pa-
vličevića i njegovog druga
Božidara Savkovića, (prav-
nici i rezervni potporučni-
ci), za koje je čula, da su
poginuli, da je izvjestite
o njima. Molj da izvjestite
o mjestu i vremenu kad su
poginuli. A 2521-8

Milanu Prediću,

sekretaru, Zeneva. —
Molim, da mi se pošalje
pomoć, pošto do danas ni-
kakovu pomoć nisam pri-
mila. Moja adresa: Milica
Dmić-Todorović, glumica,
Bitojska ulica 41, Beograd,
31100

Kosti Vidokoviću,

knji-
žaru, za Nataliju Kostiče-
vu, Paracin. — Ima već
tri mjeseca kako od tebe
ne dobih kartu, što me
jako zabrinjuje, jer ne znam
uzrok tome. Javi mi ovim
putem, kako ste svi, dobi-
vate li svoje karte, jeste li
dobili Miloradovu fotogra-
fiju sa mojim pismom, a
takodier i novac, što vam
poslali početkom aprila.
Kako je Ruža sa djetetom?
Milorad je sada u Parizu,
za njega i mene ne brinite.
Praka je opet kući. Za
Mitu sam pitao Aćimovića
preko „B. N.“ i kako me
izvjesti, javiti ću ti. Piši če-
šće, da budem spokojan.
Pozdravljam sve naše i
tebe dragi Kosta, Dobrovoje
Kostić. A 2523-8

Jovanu Premoviću,

Zeneva, da dostavi Kosti
Živkoviću, preduzimacu iz
Beograda, Korzika, Bastija.
Mi smo zdravi i molimo,
da nam javiš kako si ti.
Nismo 6 mjeseci dobili gla-
sa. Pozdrav od tvoje Mare
i Jelisavete. Mara Živko-
vić, selo Izvor kod Paraci-
na. A 2518-8

Vlad K. Petkoviću,

profesoru, Zeneva. — Kon-
cem maja primih četvrtu
pošiljku, na čemu ti mnogo
blagodarim. Molim te, da
ne čekam u buduću dugo,
jer sam slaba i novac mi
je jako potreban. Mnogo
toplih pozdrava od tvoje
tetke Mice, Marija D. Mar-
kovića, Smiljančeva 20,
Beograd. 31039-8

Veliki trg

br. 2. HOTEL MAKEDONIJA

Veliki trg

br. 2.

Izveštavam svoje poštovane posjetioce, da
Hotel Makedonija raspolaže sa cjelokupnim bro-
jem preuredjenih i lijepo namještenih soba.